

Góðir ambassadørar

TÁ føroyska fótbóltslandsliðið tók allan fótbóltsheimin á bóli við at vinna á Eysturríki gav hetta endurljóð í øllum herðashornum. Okkara góðu fótbóltsþælarar vóru mettir at vera nakrir sera góðir ambassadørar fyri land okkara.

MEN tað eru so sanniliga eis-

ini onnur fólk, sum eru góðir ambassadørar fyri land okkara. Teir fimm føroysku telvararnir, sum í hesum døgum eru við á altjóða olympiaduni á Filipsoyggjunum, hava so sanniliga eisini verið góðir umboðsmenn fyri land okkara. Ongantið áður hevur eitt føroyskt talvlandslið staðið seg so væl sum hesa ferðina. Tað eydnaðist nú um dagarnar føroyska talvmeistararnum, Heina Olsen úr Klaksvík at vinna á danska talvmeist-

aranum, og má hetta sigast at vera eitt satt bragd. Føroyska liðið megnaði at spæla javnt móti danska liðnum, sum verður mett at vera millum heimsins sterkastu talvtjóðir.

VIT ynskja okkara frægu telvarum hjartaliga tillukku við úrslitinum higartil í kappingini og vóna, at teir komandi dagarnar fara at vísa á enn fleiri góð úrslit. Við hesum úrslitum eru tit við til at geva

landi og fólk okkara virðing. Hóast fáment so megna vit at veða millum teir stóru. Okkum tørvar so sanniliga at fáa aftur nakað av sjálvsáliti, og hetta eru telvararnir við til at birta uppundir við sínum góðu úrslitum. Haldið áfram og standið eins stinnir og tit longu hava gjørt. Víst eru tit nakrir góðir ambassadørar fyri land okkara.

Åbent brev til DET RÅDGIVENDE UDVALG VEDRØRENDE FÆRØERNE

Man siger, her på Færøerne, at ethvert nyt landsstyre hviler på skuldrene af det foregående.

Man siger også her på Færøerne at: »Gløgt er gestins eyga!«

I henhold til ovenstående går man ikke hen og tager noget så grueligt fejl, hvis man går og forestiller sig, at det arbejde Det Rådgivende Udvalg Vedrørende Færøerne hidtil har lagt for dagen, med hensyn til rådgivning, anbefalinger o.s.v., skulle gå hen og ændre sig drastisk alene af den grund, at den, af alle færinger — af navn — kendte Skak-Nielsen, nu bliver afløst af en ny formand:

En ny skipper på den samme gamle skude, sandsynligvis bemanded med de samme gamle besætningsmedlemmer!

Og dog, så er dette vores allesammens eneste håb!

Dette netop at sammenligne den danske regerings rådgivende udvalg, med en gammel skude, der nu bliver entret af en ny skipper, netop heri ligger måske vores eneste mulighed for at afværge og undgå de katastrofale konsekvenser der nu er gået hen og er blevet vores hulkindede, håndgribelige virkelighed:

Under en brændende sol?? ligger nu resterne af det ørige, der engang var!

Tilstandene her på Færøerne er nu igen gået hen og blevet normale.

Jo, det er rigtigt: NORMALE.

Ved Færøerne er der nu igen, ingen fisk, og sådan har det stort set altid været — næsten da —.

Det skønne land, den nye skipper kan beskue fra sin udkigspost på broen — det er landet der var! Det Færøerne Erik Bonnerup er kommet for at tage i øjensyn og rapportere tilbage om, i sin rapport til den danske regering, er nemlig resterne:

Et U-land

Resterne af et U-land, nu måske dømt til at dø. Resterne af et ø-samfund der alle dage, næsten da, på godt og ondt har tilhørt: Danmark — først diverse danske enevældskonger, der strengt og principielt, ved hjælp af den kongelige monopolhandel, holdt øerne i total isolation.

Indtil 1856 — et lukket land, der kun måtte »besøges« af statens skibe, og hvor der ligger i sagens natur, at frihandel var for-

budt! Og hvad angår handelen så har vi stort set stadigvæk monopol, omend ikke et kongeligt sådant — og i øjeblikket har vi en retsag kørende vedrørende egenkapital. Sandheden er nok den, at al kapital — både skattepenge og det der var tilbage efter skat — det er systematisk blevet drænet ud af land og folk, som en konsekvens af handelsmonopolets presatte underpriser på fisk: antageligt i henhold til Fiskasølsans multinationale kunder!

Uændret status

Situationen på Færøerne i dag er stort set ikke ret meget anderledes, end den har været i de sidste 100 år, eller man kan også sige, at situationen ikke er anderledes end den var for hundrede år siden. DEN-

GANG VAR DER INGEN FISK OG DET ER DER HELLER IKKE NU.

Egentlig har der i nyere historisk tid aldrig været nogen fisk for færinger i færøske farvande.

De historiske fakta, sådan som disse blev fortalt mig af forhenværende medlem af lagtinget og ridder af Dannebrog, salig Hans Iversen fra Kvivig, er nemlig følgende:

Hann sagde, citat: »Jeg kan erinde tre perioder med megen (nok) fisk ved Færøerne.

1. Det var under den store kulstrejke i Storbritannien lige efter århundredeskiftet: Dengang var der ingen trawlere.

2. Det var under den 1. verdenskrig: Dengang var der ingen trawlere.

3. Det var under den 2. verdenskrig: Dengang var

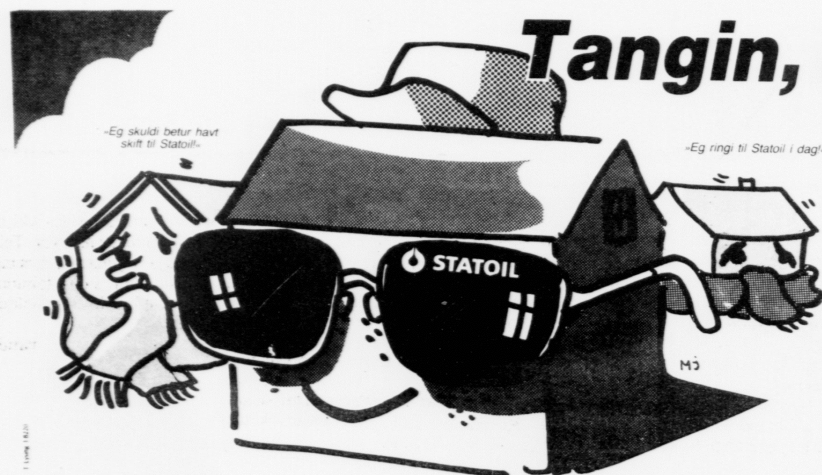

der ingen trawlere.« citat slut.

Der er således et sæt historiske kendsgerninger, at kun når de store kolonimagter har været i en konfliktssituation, som her, enten i krig med hinanden, eller i den første periode, på gr. a. tilsyneladende tilbagevendende kampe imellem parterne i det klasseopdelte Storbritannien, så har der været megen (nok) fisk ved Færøerne.

At vi nu igen har fået normale tilstande med hensyn til fisk i de færøske farvande, skyldes i høj grad Skak-udvalgets kortsigtede Keynesianske

Framhald a siden 23

Tangin, ið aldri tømist.

Tað syrgir STATOIL fyrri!

Tú vaknar ikki við kaldan dreym, um tú hevur automatiska áfyllingarskipan frá Statoil. Og so er tað ókeypis at vera við.

Lat okkum eisini minna á Hitakonto og Oljufýrtænastuna. Betri fært tú ikki!

